

ορέλι».

Σταμάτησε μία στιγμή, έβγαλε απ' το τσαντάκι της ένα μαντήλι, σκουπίστηκε και ύστερα εξηκολούθησε : «'Ο άντρας που πήρα ήταν ένας άπατριώ. Ξεγέλασε τον πατέρα μου, όπως είχε ξεγελάσει και μένα. 'Όταν τό κατάλαβα ήταν άρχαί' ήμουν πιά μόνη στον κόσμο. 'Ένα παιδάκι που έκαμα μαζί του, ένα άγγελουδί, μου πείθανε κι αυτό. Φτώχη, άπροστάτευτη, χωρίς κανένα συγγενή, σ' έναν τόπο που πρώτη φορά πήγαίνα, δεν μπόρεσα τίποτε να κάνω. 'Έπρεπε να ύπομεινω' και ύπόμεινα. 'Υπόμεινα τό πάντα' άφού με χόρτασε, μ' έμμεταλλεύθηκε κατόπιν σάν μία γυναίκα του δρόμου. Μ' έφαθε να κλέβω στά χωριά, να μεθώ, να περνώ τις νύχτες μου όπου τύχη. 'Όταν δέν του έφαισα λεπτά μ' έβριζε με τά χειρότερα λόγια και ύστερα μ' έδρανε. 'Έφερονε στό σπίτι μας διάφορους άνθρώπους, με τους όποιους μ' ανάγκαζε να μένω μόνη.

Μία μέρα λίγο έλειψε να πάρω στην άστυνομία. Είχε φέρει δυό νοτιαμερικανούς σπίτι μας και παίζαμε πόκερ. 'Εγώ, επειδή έχά ναμ, κατέφυγα στό συνειδημένο κόλπο, που μου είχε δασκαλέψει' άουμπρια τό πόδι μου, κάτω άπ' τό τραπέζι στό γόνατα του ενός άπ' τους νοτιαμερικανούς για να τον κάνω να μην προσέξη, στό παιχνίδι και τον άλλον τον ζυττάζα με τον προκλητικώτερο τρόπο στό μάτι. 'Αλλά κατάλαβαν φαινόται γιατι τό ξαναυα αυτά και μόλις ο άνδρας μου πήρε να σιάξη τό χωριά, μās σταμάτησαν, μās έβρισαν και μās απείλησαν ότι θα μās καταγγέλλαν στην άστυνομία. Εύτυχως κάποιος φίλος μας παρενέβη και μās έσωσε. Αυτό έγινε στό 'Αμψούργο' από κει με πήρε και πήγαμε στη Γαλλία, στην 'Αγγλία, στην 'Ελβετία. 'Όλη την Εύρώπη σχεδόν γυρίσαμε. Στο τέλος μην άντέχοντας πιά, τον αφήμα».

Σταμάτησε μία στιγμή σάν να έδισταίσε να εξηκολούθησθ, κατόπιν όμως βρισχοντας λές μία άγορα ήδονη στην κυνική αλλά και τόσο τραγική αυτήν εξιστόρηση, εξηκολούθησε : «'Τό κατακόλυμιά μου από δω και πέρα ύπηρεσε άκόμη πιο γοργό' έφτασα ός τό τελευταίο οζαλί της ταπεινώσεως. 'Έκαμα κουμπαρά οί θέατρο, καμαριέρα, χορευτρια σε καμπαρό και έφτασε μέρα όπου έγρα να καί...»

Την δίκωψε' του έκανε κακό ή εξομολογήσθ' δεν μπορούσε να βλέπη να ταπεινώεται έτσι μπροστά του, από μία άδυναμία της, ή γυναίκα που είχε αγαπήσει μ' όλη τή δύναμη της ψυχής του. 'Επειτα δέν μπορούσε να κατάλαβη που θα κατέληγε όλη αυτή ή ιστορία και αυτό άρχισε να τον εννολή.

Να να έμάντεψε τότε έξισνη την σέψη του Κουβέλη, του είπε : 'Ξέρω, θέλετε να μάθετε γιατί σās φώναξα' θά σās τό πώ».

Τόν ζωταξε και έπειτα, κάμνοντας μία υπεράνθρωπη προσπάθεια, σάν να την έπνιγε ξαίνα ή ντροπή, αντίθετα άπο πριν όπου με μία άπεγνωσμένη λές αυταρέσκειο ξεδιπλωνε τις ματωμένες πτυχές της ζωής της μπροστά του, του είπε : «'Δέν ξέρω άν τό πιστέψετε τώρα πιά, άλλ' είναι αλήθεια' έστε ο μόνος άνθρωπος που αισθάνηκα στη ζωή μου ότι μ' αγαπά' σās αγάπησα και εγώ, άλλ' όχι όπως έσείς' ξέρω ότι ύποφερατε, ξέρω ότι χορειάστητε να περάσω χωρίς για να με ξεγιάσετε. Η αγάπη σας αυτή είναι τό μόνο πράγμα που μου μένει στον κόσμο' δέν θέλω να εξευτελισθ' θέλω να μείνη τέτοια που ήταν όταν την προποιαισθάνηκατε. 'Αρχετα πράγματα κουρέλιασα, ποδοπάτησα στη ζωή μου' άς μου μείνη τοιλάξιμτον αυτό. Άδρω θα κάνω την εμφάνισή μου σ' ένα καμπαρό' χορεύω. Δέν θα μείνω παρά λίγες μόνον μέρες στην 'Αθήνα. Στην Θεσσαλονίκη από κάποιον φίλο σας που ήρθε εκεί για λίγο, έμαθα ότι πηγαίνετε κάπου—κάπου στό καμπαρό' αυτός μου είπε και τή διεύθυνσή σας.

Δέν ήθελα κατ' ουδένα λόγον να έρθω έδω αλλά με ύποχρέωσε ο Σιλβίο, ο άντρας με τον όποιον ζώ. 'Ητανε, μούπε, συμπεροντες οί όροι. 'Αλλωστε ποιός με ξέρει έδω πέρα ; Δέ θάρθουν βέβαια να με δοθν στό καμπαρό οί μεταξοφωγίωτες. 'Επειτα την άλλη βδομάδα θάρμα κιόλας φευγάτη. Κλείσαμε συμφωνία για τό Βελιγράδι.

— Λοιπόν έχω τό λόγο σας πός δε θάρθώτε στό καμπαρό, όσο είμαί εγώ έδω πέρα :

— Ναι.

Τόν ζωταξε λίγες στιγμές στό μάτι για να βεβαιωθθ γι' αυτό που της έλεγε. 'Υστερα, σηκώθηκε, τον χαιρέτισε και έφυγε σάν κάτι να την πήρε από κοντά του, μία τυφή, μεγάλη, άόρατη δύναμη.

Κλέων Παράσχος

ΓΝΩΜΙΚΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

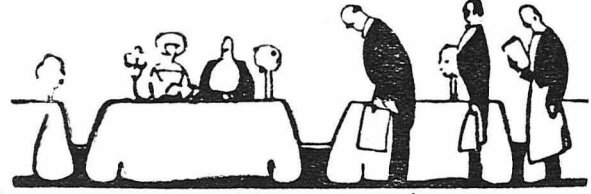
'Η σταθερότης στον έρωτα είναι ή μεγαλειώτερη χίμαρα.

Βωβινάργκ
'Όταν αγαπούν οί άντρες γίνονται κωτικοί ενώ οί γυναίκες όταν αγαπούν γίνονται πολύ έξυπνότερες άπ' ότι φαίνονται. Μία γυναίκα βρισκει ταχύτατα εύκοι τρόπους για να κατορθώση εκείνου που θέλει, σε κρίσιμη περίσταση, ενώ εύκοι άντρες τίποτε ούτε ένα τρόπο δε θα μπορούσαν να βρούν.

Μπαλζάκ
Στον έρωτα ή πείρα είναι ένας γιατρός που φθάνει μετά την ασθένεια.

Μαντάμ ντε λά Τουρ
Στον πόλεμο του έρωτος μ' έναν μόνον τρόπο νικά κανείς : Φεύγοντας.

Ναπολέων
'Ο έρωσ έχει περιόδους όπως ο πυρετός. 'Υπάρχουν μέρες όπου νομίζει κανείς ότι γιατρεύτηκε' και άλλες όπου νομίζει ότι πεθαίνει.

ΕΞΕΝΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Του Lecond de Liste

Κοίταξε τό μικρό πουλί που σιό βονό πετώντας
όλογορά του βλέποντας τον ήλιο, τη δροσιά
με τή χαρά περιήφανα πετάει κελιάδοντας
στη δροσερή τής άνοιξης πράσινη χλωρασιά.

Πός φτερουγίζει κοίταξε στό γάλαγμα νερά
όπου των δειχτρον τά κλαδιά άρχισαν ν' άνηίζουν
στά μυρωμένα λουλούδια πός πάει με χαρά
κι' έκείνα με τό θέτο τους άρομα τό ποτίζουν

Μά κάποτε φαρμακερό χωρίς κι' αυτό να ξέρη
είνε τ' άγοιολούδι, και κει π' αναζητεί
στην έμμορφά τον έρωτα ή μορφα του του φέρει
τό θάνατο, κι' ή αγάπη του σφεταί του φουσί.

'Ετσι κι' εγώ στό χείλη σου μικρή μου αγαπημένη
πός ήθελα από ένα σου να έρωσας φίλι
τό θάνατο, αλλόμοιο τίποτε δε μου μένει
παρά κάποτε άπόβραδο να οβσω σάν πουλί.

ΣΤΡΟΦΕΣ

Του Jear Moreas

'Ας μαγαθών τά λουλούδια ής έμπε άνεμοζάλη
κι' άς πάρουν τά ήμισοφα τραγοδία οί αόλοι
που θέλουν τους πόθους μας ν' ζωντανήουν πάλι
φύροντας μέσ' στη θύμηση κάποιου παιδιού φίλι.

Μίμε τραγών τά σκαρτά άουματα σαν πρώτα
μη όλγεις πιά έπάνω μου αυτές σου τις ματιές
γιατι άνάγχο, καίγομαι μονάρα, ήλα ούτα
πός τις πωσοί του φροσού χείματα τις νυχτιές.

Μη με πλανεύεις τώρα πιά μ' αυτό τό πλόνο χάδι
και μη μου δίσεις για να πω άπ' τό γλυκό πιστό
που τρέχει από τό χείλη σου' ίσο με στό οκοτάδι
με την καρδιά μου άροσστην, ήμπε, να περπατώ.

ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΟΥ

Του Jean Ducis

Μικρό μου σπίτι ταπεινό, αγαπητό δε μένη
θέ να ζήτσουν ν' άδουν στους τοίχους χορωμαμένα
κάποιοι άνθρώπων βλέματα πός ξέρει τι σιολιδιά
ίσοσ ότι σιό σπίτι τους 'χουν κι' αυτοί τά ήδα,
Μά όχι' φτάνει που κρατώ τό λαφροταί στό χέμα
κι' άκόμα τον Κοσμήλιο δω τ' όδοσάν άστέρια
'Ο' όστι ποι γενήθηκα μόνη μου σ' έλπίδα
όπου ξενιτώ χωρίς χαμιά στο σου τάχο φροντίδα
φωλιά που μόνος μουσικό χωρίς πόθους τά έχω
τοίς μέρες τώρα μακρόν και νύμω πάλι τρέγω.
Σε χαιρέτω τοιάδιωτας μέρα μου τή χαρά
αγαπητές μου ήμισοφες πάτε με στό φτερά.
Είπατε σεις αλληθιά έδω ή να χελμάμα
σās βλέπω νάτες ! με χαρά σās λέω δε βασιτέμω
'Αγαπητές μου ήμισοφες έλάτε τή φωλιά σας
να χρίστε στό σπίτι μου δός τε μου τή χαρά σας.

Μεταφρ. Δ. Ν. Γαλάνη

Ο ΛΟΡΔΟΣ ΚΙΤΣΕΝΕΡ ΚΑΙ Η ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ

Στάς άρχάς του μεγάλου Εύρωπαίου πολέμου ο άρχηγός των 'Αγγλικών δυνάμεων του Γαλλικού μετόπου Λόρδος Κίτσενερ, έμαθε κάποια ήμέρα, ότι ένας νεόπατριος άξιοματικός του 'Αγγλικού στρατού είχε δεχθθ, στο μέτωπο που ήταν τοποθετημένος, την έπίσκεψη της νεαρής γυναίκας του, την όποιαν και κρατούσε μαζί του άκόμα παρά τή διαταγή, ή όποια άληγόρευε στους άξιοματικούς να συναναστρέφονται γυναίκες στο μέτωπο.

'Ο Λόρδος Κίτσενερ που δέν άστεινιότανα διόλου με την πειθαρχία, άπεφάσισε να βάλη τά πράματα στη θέση τους. 'Επειδή όμως ήτανε συγχρόνως και άνθρώπος διακριθόμενος για την λεπτότητα και την ευγένεια των τρόπων, συντάξε μόνος του και σχετική τηλεγραφική διαταγή προς τον έν λόγω άξιοματικό, ή όποια έλεγε τά εξής :

«'Επιστρέψατε στην 'Αγγλία άμέσως έσείς ή... ή γυναίκα σας !...»